

M. A. ULJANOVALLE

20. VI. 08.

Rakas äiti! En ole kirjoittanut teille pitkään aikaan. Viimeisen kortin lähetin muistaakseni Lontoosta ³⁸⁵. Sieltä palasin sairaana, sain suolikataarrin. Nyt olen parantunut, olen alkanut syödä kunnollisesti, dieetin jälkeen tunnen itseni aina nälkäiseksi. Olen ryhtynyt työhön.

Elämme entiseen tapaan. Sää on tavattoman vaihteleva. Milloin hellettä, rasittavan lämmintä ja ukkosta. Milloin taas sadetta ja kylmää, kuten tänään. Kesä ei pääse oikeuksiinsa.

Miten te elätte siellä maalla? Toivottavasti Manjasha on toipunut täydellisesti. Odotamme häntä meille. Parhaimmat terveiset Mitjalle.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani.

Sinun V. *Uljanov*

P. S. Ikävä, että moskovalainen filosofi ja kustantaja kieltäytyi julkaisemasta kirjaani ³⁸⁶. Jos se olisi mahdollista, niin pyytäisin kirjoittamaan jollekulle tutulle moskovalaiselle kirjailijalle, ehkä he löytäisivät kustantajan. Minulla ei siinä suhteessa ole nyt yhteyksiä.

Anjuta on kuulemma lukenut agrarikirjani viimeisten arkkien korjausvedokset. Minulla ei ole vielä kukaan ainotakaan kappaletta! Mutta minulle *olisi* monesta syystä *hyvin tärkeää* saada 2—3 kappaletta, vaikkapa sitomattomanakin ³⁸⁷. Ymmärrän tietysti aivan hyvin, että *joka* suhteessa olisi epämukavaa, varomatonta, sopimatonta j.n.e. pyytää niitä suoranaisesti ja välittömästi. Mutta jos on

jokin mahdollisuus tehdä se yksityistä tietä tai jos Anjuttalla on vaikkapa yksi kappale, pyytäisin hartaasti lähettämään sen vaikka tilapäisesti. Tarvitsen sitä kovasti juuri nyt.

Terveiset kaikilta meiltä!

Teidän V. Ul.

*Lähetetty Genevestä
Moskovan kuvern. Serpuhovin ujestin
Mihnevon asemalle*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
